

[Poulsgaard]

Det virker helt absurd, at man har et udvalg siddende i 11 år, således at det materiale, der arbejdes ud fra, er aldeles forældet, ligesom forudsætningerne for arbejdet helt har ændret sig, så resultatet ikke kan bruges til noget som helst.

Såfremt et sådant udvalgs medlemmer har en økonomisk fordel af, at udvalget består i mange år, er det muligvis meget at forlange, at det skal forlange at blive nedlagt, men de forskellige ministerier må dog være forpligtede til at følge med i, hvilke udvalg der sidder, og påse, at sådanne udvalgs arbejde ikke trækkes i langdrag, så den tvivlsomme værdi, man eventuelt kunne have fået ud af arbejdet, bliver helt ubrugelig.

I svaret bedes ministeren oplyse, hvor store udgifter der har været i forbindelse med de 15 ikke-permanente kommissioner og udvalg, der er nedsat under ministeriet for kulturelle anliggender.

Besvarelse (3/3 83):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Bogudvalgets nedsættelse i 1972 skete på baggrund af, at der i nogen tid havde været ført en offentlig debat om situationen på bogmarkedet, der prægedes af, at bogomsætningen havde været stagnerende siden 1967. Jeg er ikke bekendt med, at bestemte personer skulle have stået bag udvalgets nedsættelse.

Udgifterne ved udvalgsarbejdet har ifølge udskrift af ministeriets konto for kommissioner og udvalg pr. 31. januar 1983 udgjort i alt 760.693 kr. Hertil skal lægges en endnu ikke bogført udgift for trykning af den afsluttende betænkning på 107.030,60 kr.

Udvalget har – foruden den afsluttende betænkning – offentliggjort en betænkning om biblioteksafgiften (bet. 877/1979) samt 3 rapporter fra underudvalg og arbejdsgrupper (1976, 1977 og 1981).

Jeg finder anledning til at understrege, at ingen har modtaget vederlag som medlem af udvalget eller de af udvalget nedsatte arbejdsgrupper.

I anledning af en bemærkning i begrunden for det stillede spørgsmål om, at den afsluttende udvalgsbetænkning skulle være ubrugelig, fordi det materiale, der har været arbejdet ud fra, er forældet, kan jeg oplyse,

at udvalget i alle væsentlige afsnit af betænkningen har medtaget tal og oplysninger fra de seneste år, når de har foreligget. Jeg kan således ikke tilslutte mig spørgerens vurdering af betænkningens anvendelighed.

De 14 øvrige udvalg, der er opført på fortegnelsen pr. januar 1982 over de under kulturministeriet hørende udvalg, havde pr. 31. januar 1983 medført udgifter på i alt 3.855.445 kr. Af disse 14 udvalg er i øvrigt nu 6 afsluttet.

Spm. nr. S 670

Til boligministeren (18/2 83) af:

Dræbye (RV):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at andelshavere i ejendomme eksproprieret med henblik på sanering får erstatning i overensstemmelse med de regler, der blev lagt fast i lov nr. 68 af 10. marts 1982 om ændring af saneringsloven?«

Begrundelse

Den 10. marts 1982 vedtog folketingsretten en ny § 64 c i saneringsloven, der skulle sikre andelshavere en rimelig erstatning, når en ejendom blev eksproprieret med henblik på sanering. Gennem en meget langsommelig sagsbehandling søger Københavns kommune tilsyneladende at undgå, at lovændringen bringes i anvendelse. I andelsboligforeningen Valdemarsgade 37–39, som blev overtaget ved ekspropriation den 1. oktober 1981, har kommunen således først 8 måneder efter lovens vedtagelse (den 19. november 1982) afgivet påstand om erstatning for bygningen. Denne påstand indeholder ikke tilskud efter saneringslovens § 64 c, som henviser til taksationskommission. Der er endnu ikke – næsten 1½ år efter ekspropriationen og knap et år efter lovens vedtagelse – afgivet påstand vedrørende individuelle forbedringer. På denne baggrund ønskes oplyst, hvilke initiativer ministeren vil tage for at sikre andelshaverne en rimelig behandling.

Besvarelse (28/2 83):

Boligministeren (Bollmann):

I anledning af spørgsmålet har boligministeriet, boligstyrelsen, indhentet en redegørel-